

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 20ής Μαΐου 2010*

Στην υπόθεση C-583/08 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2008,

Χρίστος Γκόγκος, υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κάτοικος Waterloo (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Ν. Κορογιαννάκη και την Π. Κατσιμάνη, δικηγόρους,

αναιρεσείων,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον J. Currell, επικουρούμενο από τον Π. Ι. Ανέστη, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, E. Levits, A. Borg Barthet (εισηγητή), J.-J. Kasel και M. Safjan, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott
γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Ιανουαρίου 2010,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 4ης Μαρτίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Με την αίτηση αναιρέσεως, ο Χ. Γκόγκος ζητεί την ανάρτηση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Οκτωβρίου 2008, T-66/04, Γκόγκος κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή Υπ. Υπ., στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή του αναιρεσιόντος με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί κατατάξεως του στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3 (στο εξής: απόφαση περί κατατάξεως) και την ακύρωση της αποφάσεως της 24ης Νοεμβρίου 2003,

περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως που είχε ασκήσει ενώπιον της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ) κατά της αποφάσεως περί κατατάξεως (στο εξής: απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 31 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ως είχε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση διαφοράς (στο εξής: ΚΥΚ), όριζε τα εξής:

«1. Οι υποψήφιοι [...] διορίζονται:

— υπάλληλοι της κατηγορίας Α [...]: στον εισαγωγικό βαθμό της κατηγορίας [...] τους

2. Εντούτοις, η [ΑΔΑ] δύναται να παρεκκλίνει από τις [...] διατάξεις [της παραγράφου 1] μέσα στα ακόλουθα όρια:

[...]

β) για τους άλλους βαθμούς [πλην των βαθμών A 1, A 2, A 3 και LA 3]:

— κατά το ένα τρίτο, αν πρόκειται για κενωθείσες θέσεις,

— κατά το ήμισυ, αν πρόκειται για θέσεις που έχουν πρόσφατα δημιουργηθεί.

[...]»

3 Το άρθρο 32, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ προέβλεπε τα ακόλουθα:

«Ο προσλαμβανόμενος υπάλληλος κατατάσσεται στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού του.

Εντούτοις, η [ΑΔΑ] δύναται, προκειμένου να λάβει υπόψη την κατάρτιση και την ειδική επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου, να του χορηγήσει βελτίωση αρχαιότητας κατά κλιμάκιο στο βαθμό αυτό· η βελτίωση αυτή δε δύναται να υπερβαίνει τους 72 μήνες στους βαθμούς A 1 έως A 4, LA 3 και LA 4 και τους 48 μήνες στους άλλους βαθμούς.»

- 4 Το άρθρο 45, παράγραφος 2, του ΚΥΚ όριζε τα εξής:

«Η μετάβαση υπαλλήλου από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή ανώτερη κατηγορία δύναται να γίνει μόνο με διαγωνισμό.»

- 5 Το άρθρο 46, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ είχε ως εξής:

«Ο υπάλληλος που διορίζεται σε ανώτερο βαθμό απολαύει στον νέο του βαθμό της αρχαιότητας που αντιστοιχεί σε πλασματικό κλιμάκιο ίσο ή αμέσως ανώτερο από εκείνο που κατείχε στον παλιό του βαθμό επαυξημένο κατά το ποσό της διετούς ανόδου κατά κλιμάκιο στον νέο του βαθμό.»

- 6 Το άρθρο 91, παράγραφος 1, του ΚΥΚ είχε ως εξής:

«Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο να αποφαινεται για κάθε διαφορά μεταξύ των Κοινοτήτων και ενός προσώπου που υπόκειται στον παρόντα κανονισμό, περί της νομιμότητας ενός μέτρου που θίγει το πρόσωπο αυτό κατά την έννοια άρθρου 90, παράγραφος 2. Στις χρηματικές διαφορές το [Δικαστήριο] έχει αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 7 Το ιστορικό της διαφοράς εκτέθηκε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ως εξής:
- «4 Ο προσφεύγων, Χρίστος Γκόγκος, ο οποίος υπηρετεί στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες από το 1981, προσελήφθη από την Επιτροπή την 1η Οκτωβρίου 1986 ως μόνιμος υπάλληλος κατηγορίας Β, βαθμού 5, κλιμακίου 1.
- 5 Το 1997, ο προσφεύγων μετέσχε στον εσωτερικό διαγωνισμό COM/A/17/96 για τη μετάβαση από την κατηγορία Β προς την κατηγορία Α, για θέσεις της σταδιοδρομίας Α 7/Α 6. Στο τμήμα της προκηρύξεως “Προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό” αναγραφόταν ότι μπορούσαν να μετάσχουν στον διαγωνισμό μόνον οι μόνιμοι και οι έκτακτοι υπάλληλοι που είχαν καταταγεί σε έναν από τους βαθμούς της κατηγορίας Β και είχαν τουλάχιστον επταετή προϋπηρεσία στην κατηγορία αυτή. Στο τμήμα της προκηρύξεως “Προϋποθέσεις προσλήψεως” διευκρινιζόταν ότι ο διορισμός θα γινόταν κατ’ αρχήν στον εισαγωγικό βαθμό της σταδιοδρομίας.
- 6 Με επιστολή της 15ης Δεκεμβρίου 1997, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι αποφασίστηκε να μην περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων, λόγω της βαθμολογίας του στις προφορικές εξετάσεις η οποία ήταν 24 στα 50, η δε ελάχιστη απαιτούμενη ήταν 25.
- 7 Κατόπιν προσφυγής που άσκησε ο προσφεύγων, το Πρωτοδικείο, με απόφαση της 23ης Μαρτίου 2000, Τ-95/98, Γκόγκος κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. Ι-Α-51 και ΙΙ-219), [ακύρωσε] την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής για τον λόγο ιδίως ότι [η τελευταία] δεν ήταν σε θέση να διασφαλίσει την ίση μεταχείριση όλων των υποψηφίων κατά τις προφορικές δοκιμασίες του επίδικου διαγωνισμού.

- 8 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κάλεσε τον προσφεύγοντα σε νέα προφορική δοκιμασία στις 25 Σεπτεμβρίου 2000. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων απέτυχε στη δοκιμασία αυτή, άσκησε νέα προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-97/01. Κατόπιν φιλικού διακανονισμού μεταξύ των διαδίκων, η Επιτροπή δεσμεύθηκε να παρατείνει, κατ' εξαίρεση και μόνον υπέρ του προσφεύγοντος, τη διαδικασία του διαγωνισμού COM/A/17/96 (βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 21ης Οκτωβρίου 2002, T-97/01, Γκόγκος κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή). Κατόπιν αυτού, ο προσφεύγων παρουσιάστηκε σε τρίτη προφορική δοκιμασία που διεξήχθη στις 8 Νοεμβρίου 2002.

- 9 Με επιστολή της 15ης Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι είχε επιτύχει στη δοκιμασία αυτή και ότι το όνομά του ενεγράφη στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/A/17/96.

- 10 Στη συνέχεια, ο προσφεύγων διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος από 1ης Απριλίου 2003 και τοποθετήθηκε στη Γενική Διεύθυνση περιφερειακής πολιτικής, δηλαδή στην ίδια διεύθυνση στην οποία είχε τοποθετηθεί κατά την πρόσληψή του ως μόνιμου υπαλλήλου της κατηγορίας Β το 1986.

- 11 Στις 31 Μαρτίου 2003, ο προσφεύγων πληροφορήθηκε την απόφαση της [...] ΑΔΑ περί κατατάξεώς του στον βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3, από 1ης Απριλίου 2003 [...].

- 12 Σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, ο προσφεύγων άσκησε, στις 30 Ιουνίου 2003, διοικητική ένσταση κατά της [...] αποφάσεως [περί κατατάξεως]. Προς στήριξη της ενστάσεως αυτής, ο προσφεύγων επικαλέστηκε παράβαση των άρθρων 31 και 45 του ΚΥΚ, του άρθρου 233 ΕΚ, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και του φιλικού διακανονισμού μεταξύ των διαδίκων της υποθέσεως T-97/01. Ισχυρίστηκε ότι η επιτυχία του στον εν λόγω διαγωνισμό έπρεπε να ανατρέξει στο χρονικό σημείο της πρώτης προφορικής εξετάσεώς του, δηλαδή στις 15 Δεκεμβρίου 1997, κατά το μέτρο που είχε επιτραπεί ως προς αυτόν η εκ νέου έναρξη της διαδικασίας του διαγωνισμού. Τέλος, ο προσφεύγων θεώρησε ότι, λαμβανομένης υπόψη της συναφούς προς τη θέση επαγγελματικής του πείρας, υπό το πρίσμα του αρκετά δυσεύρετου συνδυασμού προσόντων, έπρεπε να είχε καταταγεί στον βαθμό Α 6 από 1ης Ιανουαρίου 2002, λαμβανομένου υπόψη

του ότι οι πρώτες προαγωγές των επιτυχόντων του εσωτερικού διαγωνισμού COM/A/17/96 στον βαθμό A 6 είχαν ήδη πραγματοποιηθεί την 1η Ιανουαρίου 2001 και η μεγάλη πλειονότητα αυτών είχε φθάσει στον βαθμό αυτόν το 2003.

- 13 Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της ΑΔΑ της 24ης Νοεμβρίου 2003 [...]. Κατά την απόφαση αυτή, το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, δεδομένου ότι αφορά αποκλειστικά και μόνον τους νέους υπαλλήλους. Συνεπώς, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί ως προς τον προσφεύγοντα, ο οποίος ήταν ήδη μόνιμος υπάλληλος κατηγορίας Β. Εν πάση περιπτώσει, ο φάκελος του προσφεύγοντος δεν είχε τίποτε το εξαιρετικό από πλευράς των πέντε κριτηρίων τα οποία χρησιμοποιούνται για την κατάταξη κάθε υπαλλήλου κατά την ανάληψη υπηρεσίας, δηλαδή των πανεπιστημιακών σπουδών, της διάρκειας και της ποιότητας της επαγγελματικής πείρας, της συνάφειας της επαγγελματικής πείρας με την προς πλήρωση θέση και της ιδιαιτερότητας του συνδυασμού των επαγγελματικών προσόντων στην αγορά εργασίας. Αντιθέτως, η ΑΔΑ θεώρησε ότι ο υπολογισμός του βαθμού και του κλιμακίου του προσφεύγοντος είχε πραγματοποιηθεί ορθώς, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 46 του ΚΥΚ.»

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στην Γραμματεία του Πρωτοδικείου [γυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 18 Φεβρουαρίου 2004, ο Χ. Γκόγκος ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως περί κατατάξεως και της αποφάσεως επί της διοικητικής ενστάσεως, καθώς και την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα ή, τουλάχιστον, την καταδίκη του καθενός από τους διαδίκους στα δικά του δικαστικά έξοδα.
- 9 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο αναιρεσείων επικαλείτο, κυρίως, παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Ισχυριζόταν επιπλέον ότι η ΑΔΑ, αρνούμενη να του χορηγήσει το ευεργέτημα της ως άνω διατάξεως, παρέβη, κατά συνέπεια, και το άρθρο 233 ΕΚ καθώς και τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της επιεικειάς, της χρηστής διοικήσεως και της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας.

- 10 Το Πρωτοδικείο καταρχάς επισήμανε, με τη σκέψη 30 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι αν και από τη γραμματική ερμηνεία των άρθρων 45, παράγραφος 2, και 31, παράγραφοι 1 και 2, του ΚΥΚ δεν προκύπτει απαγόρευση διορισμού του υπαλλήλου στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας του, κατ' εφαρμογήν του εν λόγω άρθρου 31, παράγραφος 2, όταν επιτυγχάνει σε εσωτερικό διαγωνισμό για τη μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία, εντούτοις η οικονομία και ο σκοπός των διατάξεων αυτών αντιτίθενται σε τούτο. Από τα ανωτέρω το Πρωτοδικείο συνήγαγε, με τη σκέψη 35 της ίδιας αποφάσεως, ότι η τελευταία αυτή διάταξη δεν είχε εφαρμογή στην περίπτωση του αναιρεσείοντος.
- 11 Το Πρωτοδικείο έκρινε εν συνεχεία, με τη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, έστω και αν η εν λόγω διάταξη είχε εφαρμογή εν προκειμένω, δεν θα παρείχε στον αναιρεσείοντα δικαίωμα κατατάξεως στον βαθμό Α 6. Το Πρωτοδικείο έκρινε ειδικότερα, με τη σκέψη 41 της ίδιας αποφάσεως, ότι η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, στο πλαίσιο που καθορίζει το άρθρο 31 του ΚΥΚ, τόσο για να εξετάσει αν η προς πλήρωση θέση απαιτεί την πρόσληψη υπαλλήλου με ιδιαίτερα προσόντα ή αν αυτός έχει εξαιρετικά προσόντα, όσο και για να εξετάσει τις συνέπειες των διαπιστώσεων αυτών. Από τα ανωτέρω το Πρωτοδικείο συνήγαγε, με τη σκέψη 42 της εν λόγω αποφάσεως, ότι δεν μπορεί να υποκαθιστά την ΑΔΑ στην εκτίμησή της και, συνεπώς, οφείλει να περιοριστεί στο να εξετάσει αν συντρέχει παράβαση ουσιώδους τύπου, αν η ΑΔΑ θεμελίωσε την απόφασή της σε ανακριβή ή ελλιπή πραγματικά περιστατικά ή αν η απόφαση εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας, πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή έχει ανεπαρκή αιτιολογία.
- 12 Το Πρωτοδικείο, αφού επισήμανε ότι ο αναιρεσείων δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο βάσει του οποίου θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συνέτρεχε τέτοια περίπτωση, κατέληξε, με τη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο συμπέρασμα ότι οι παρανομίες στις οποίες υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον αναιρεσείοντα στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της προσλήψεώς του, είτε πρόκειται περί παραβάσεως του άρθρου 233 ΕΚ είτε περί παραβιάσεως των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της επεικειάς, της χρηστής διοικήσεως και της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας, δεν μπορούν να έχουν επίπτωση στην καθαυτό νομιμότητα της αποφάσεως περί κατατάξεως, κατά της οποίας βάλλει ο αναιρεσείων.
- 13 Το Πρωτοδικείο έκρινε επιπλέον, με τη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι καθόσον η αξιολόγηση του εξαιρετικού χαρακτήρα των προσόντων νεοπροσληφθέντος υπαλλήλου δεν μπορεί να γίνει αφηρημένα, αλλά σε σχέση με τη θέση για την οποία πραγματοποιήθηκε η πρόσληψη, έχει περιπτωσιολογική φύση η οποία στερεί από τον αναιρεσείοντα τη δυνατότητα να επικαλεσθεί λυσιτελώς παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

- 14 Τέλος, με τη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, μολονότι το γεγονός ότι οργανώθηκε νέα προφορική δοκιμασία για τον αναιρεσιόντα μπορεί να είχε ως συνέπεια την καθυστέρηση του χρονικού σημείου μεταβάσεώς του στην κατηγορία Α, καθώς και του χρονικού σημείου κατά το οποίο αυτός απέκτησε την ελάχιστη αρχαιότητα δύο ετών στον βαθμό Α 7 η οποία απαιτείται για να καταστεί προακτέος στον βαθμό Α 6, υπό την έννοια του άρθρου 45 του ΚΥΚ, στερώντας του ενδεχομένως την ευκαιρία να προσληφθεί νωρίτερα στην κατηγορία Α και να ληφθεί υπόψη κατά τις επόμενες περιόδους προαγωγών, εντούτοις ο αναιρεσιών δεν υπέβαλε ενώπιον του Πρωτοδικείου σχετικό αίτημα χρηματικής αποζημιώσεως.
- 15 Έχοντας διαπιστώσει ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής, που κατέστησε αναγκαία την οργάνωση τριών προφορικών δοκιμασιών για τον αναιρεσιόντα, ευνόησε τη γένεση της ένδικης διαφοράς, το Πρωτοδικείο υποχρέωσε την Επιτροπή, βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του, να φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του αναιρεσιόντος.

Τα αιτήματα των διαδίκων

- 16 Ο αναιρεσιών ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να ακυρώσει την απόφαση περί κατατάξεως καθώς και την απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως·

- να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία του, επιδικάζοντάς του αποζημίωση ύψους 538 121,79 ευρώ για την οικονομική βλάβη που προκλήθηκε από την παράνομη συμπεριφορά της Επιτροπής με την απόφαση περί κατατάξεως, η οποία βλάβη επιτάθηκε λόγω της μεταρρύθμισης του ΚΥΚ για όλο το προσδόκιμο ζωής του αναιρεσεύοντος·

 - να του επιδικάσει αποζημίωση ύψους 50 000 ευρώ για την καθυστέρηση κατά την έκδοση της αποφάσεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου·

 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσεύοντος κατά την πρωτόδικη και την αναίρετική διαδικασία.
- 17 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως, την απόρριψη του αιτήματος περί αποζημιώσεως του αναιρεσεύοντος που στηρίζεται στην υπερβολικά μακρά διάρκεια της διαδικασίας και την καταδίκη του αναιρεσεύοντος στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 18 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσειών προβάλλει δύο λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και ο δεύτερος από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο, καθόσον δεν άσκησε την πλήρη δικαιοδοσία του, επιδικάζοντάς του αυτεπαγγέλτως αποζημίωση για τη βλάβη της σταδιοδρομίας του. Επιπλέον ζητεί αποζημίωση λόγω υπερβολικά μακράς διάρκειας της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- ¹⁹ Με τον πρώτο λόγο, ο αναιρεσείων προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι παρέλειψε να εξετάσει τους πέντε από τους έξι λόγους ακυρώσεως που επικαλέστηκε ενώπιόν του και ότι ως εκ τούτου αιτιολόγησε ανεπαρκώς την απόρριψη της προσφυγής του κατά της αποφάσεως περί κατατάξεως και κατά της αποφάσεως επί της διοικητικής ενστάσεως.
- ²⁰ Προσάπτει ειδικότερα στο Πρωτοδικείο ότι απέρριψε αναίτιολόγητα και βάσει τελείως αυθαίρετου συλλογισμού τους λόγους ακυρώσεως που αντλούνταν από παράβαση, αντιστοίχως, του άρθρου 233 ΕΚ, της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, της αρχής της επεικειάς, της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της αρχής της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας.
- ²¹ Ο αναιρεσείων προβάλλει επιπλέον ότι το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει τον λόγο που αντλούνταν από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως κατά τρόπο αυτοτελή, χωρίς η εξέταση αυτή να εξαρτάται από την επαλήθευση των προϋποθέσεων του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- ²² Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός προβάλλεται απαραδέκτως. Κατά την Επιτροπή, ο Χ. Γκόγκος δεν προέβαλε πρωτοδίκως παρά ένα και μόνο λόγο ακυρώσεως, που αντλούνταν αποκλειστικώς από παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, επίκληση δε των λοιπών διατάξεων και αρχών έγινε μόνον επικουρικώς. Ο αναιρεσείων, επιχειρώντας να αναγάγει, κατά το στάδιο της αναιρέσεως, τα συμπληρωματικώς προβληθέντα αυτά επιχειρήματα σε αυτοτελείς λόγους ακυρώσεως, προβάλλει στην πραγματικότητα νέους ισχυρισμούς.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

— Επί του παραδεκτού

- 23 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 42, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, και 118 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών κατ' αναίρεση.
- 24 Εντούτοις, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας με το σημείο 33 των προτάσεών της, σκοπός των διατάξεων αυτών είναι, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 113, παράγραφος 2, του εν λόγω Κανονισμού Διαδικασίας, να μη μεταβάλει η αίτηση αναιρέσεως το αντικείμενο της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαφοράς (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 1ης Ιουνίου 1994, C-136/92 P, Επιτροπή κατά Brazzelli Lualdi κ.λπ., Συλλογή 1994, σ. I-1981, σκέψεις 57 έως 59· της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 165· της 18ης Ιανουαρίου 2007, C-229/05 P, PKK και KNK κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-439, σκέψη 66, καθώς και της 2ας Απριλίου 2009, C-202/07 P, France Télécom κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-2369, σκέψη 60).
- 25 Πάντως, εν προκειμένω διαπιστώνεται, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας με το σημείο 34 των προτάσεών της, ότι ο Χ. Γκόγκος αφέρωσε σημαντικό τμήμα του δικογράφου της προσφυγής του ενώπιον του Πρωτοδικείου στο άρθρο 233 ΕΚ και στις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της επεικειάς, της χρηστής διοικήσεως και της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας.
- 26 Στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, προσάπτει στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι έλαβε ανεπαρκώς υπόψη ουσιώδη τμήματα των επιχειρημάτων τα οποία ανέπτυξε πρωτοδίκως και ζητεί από το Δικαστήριο να εξακριβώσει αν το Πρωτοδικείο εξέτασε

τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν ενώπιόν του κατά τρόπο ανταποκρινόμενο στις απαιτήσεις τις οποίες θέτει ο νόμος όσον αφορά το σκεπτικό μιας αποφάσεως.

- 27 Επομένως, πρέπει να κριθεί ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως δεν έχει ως αποτέλεσμα να υποβάλλεται στην κρίση του Δικαστηρίου διαφορά με περιεχόμενο ευρύτερο της διαφοράς που εκδίκασε το Πρωτοδικείο.
- 28 Κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός πρέπει να κριθεί ως παραδεκτώς προβληθείς.

— Επί της ουσίας

- 29 Πρέπει να υπομνησθεί ότι ο λόγος που αντλείται από παράλειψη του Πρωτοδικείου να απαντήσει σε πρωτοδίκως υποβληθέντα λόγο ακυρώσεως ισοδυναμεί κατ' ουσίαν με επίκληση παραβιάσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως η οποία απορρέει από τα άρθρα 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει εφαρμογή στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού, και 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 1ης Οκτωβρίου 1991, C-283/90 P, Vidrányi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-4339, σκέψη 29, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, C-197/99 P, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8461, σκέψη 80 σε συνδυασμό με τη σκέψη 83).
- 30 Κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει το Πρωτοδικείο δεν επιβάλλει σε αυτό τη δέσμευση να εκθέτει αιτιολογία ακολουθούσα αναλυτικά έναν προς έναν όλους τους λόγους που προβάλλουν οι διάδικοι και η αιτιολογία του Πρωτοδικείου μπορεί, ως εκ τούτου, να συνάγεται εμμέσως, υπό την προϋπόθεση ότι επιτρέπει στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους το Πρωτοδικείο δεν δέχθηκε τα επιχειρήματά τους, στο δε Δικαστήριο να διαθέτει επαρκή στοιχεία ώστε να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 9ης Οκτωβρίου 2008, C-16/07 P, Chetcuti κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008,

σ. I-7469, σκέψη 87, και της 16ης Ιουλίου 2009, C-440/07 P, Επιτροπή κατά Schneider Electric, Συλλογή 2009, σ. I-6413, σκέψη 135).

- 31 Εν προκειμένω, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτει σαφώς ότι το Πρωτοδικείο απάντησε στην επιχειρηματολογία του αναιρεσεύοντος ότι η Επιτροπή, αρνούμενη να του χορηγήσει το ευεργέτημα του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, παρέβη, κατά συνέπεια, το άρθρο 233 ΕΚ και τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της επεικειίας, της χρηστής διοικήσεως και της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας.
- 32 Ειδικότερα, αφού απέρριψε την αιτίαση που αντλείτο από παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το Πρωτοδικείο επισήμανε με τη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι, κατά συνέπεια, «οι παρανομίες στις οποίες υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον προσφεύγοντα στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της προσλήψεώς του, είτε πρόκειται περί παραβάσεως του άρθρου 233 ΕΚ είτε περί παραβιάσεως των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της επεικειίας, της χρηστής διοικήσεως και της ομαλής εξελίξεως της σταδιοδρομίας, δεν μπορούν να έχουν επίπτωση στην καθαυτό νομιμότητα της αποφάσεως περί κατατάξεως σε βαθμό, κατά της οποίας βάλλει ο προσφεύγων».
- 33 Διαπιστώνεται επομένως ότι από το σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο απέρριψε τις εν λόγω αιτιάσεις για τους ίδιους εκείνους λόγους στους οποίους στηρίχθηκε για να απορρίψει τον λόγο που αντλείτο από παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- 34 Σχετικά με την επιχειρηματολογία του αναιρεσεύοντος ότι το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως κατά τρόπο αυτοτελή, επισημαίνεται ότι οι λόγοι για τους οποίους το ως άνω δικαιοδοτικό όργανο έκρινε ότι η αρχή αυτή δεν επιτρέπει την κατάταξη του αναιρεσεύοντος στον ανώτερο βαθμό της σταδιοδρομίας διατυπώθηκαν με σαφή τρόπο στις σκέψεις 45 και 46 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 35 Το ότι το Πρωτοδικείο κατέληξε, επί της ουσίας, σε διαφορετικό συμπέρασμα από τον αναιρεσίοντα δεν καθιστά, αφεαυτού, ελαττωματική την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως (απόφαση της 7ης Ιουνίου 2007, C-362/05 P, Wunenburger κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-4333, σκέψη 80).
- 36 Κατόπιν των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως επιτρέπει, επαρκώς κατά νόμον, να διαγνωστούν οι λόγοι για τους οποίους το Πρωτοδικείο απέρριψε τις αιτιάσεις τις οποίες προέβαλε πρωτοδίκως ο αναιρεσίων.
- 37 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος που επικαλείται ο αναιρεσίων προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 38 Με τον δεύτερο λόγο, ο αναιρεσίων προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι δεν άσκησε την πλήρη δικαιοδοσία την οποία διαθέτει στις χρηματικές διαφορές προκειμένου να του επιδικάσει αυτεπαγγέλτως αποζημίωση.
- 39 Ο αναιρεσίων βάλλει ειδικότερα κατά της σκέψης 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο οποίο το Πρωτοδικείο έκρινε κατ' ουσίαν ότι, μολονότι το γεγονός

ότι οργανώθηκε νέα προφορική δοκιμασία μπορεί να είχε ως συνέπεια την απώλεια ευκαιρίας για τον αναιρεσείοντα να διοριστεί νωρίτερα στην κατηγορία Α και, ως εκ τούτου, να προαχθεί ταχύτερα στη νέα αυτή σταδιοδρομία, εντούτοις δεν υπέβαλε ενώπιον του Πρωτοδικείου σχετικό αίτημα χρηματικής αποζημιώσεως.

- 40 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός αναιρέσεως είναι απαράδεκτος καθόσον προβάλλεται το πρώτον στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως. Προσθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, εν προκειμένω δεν υφίστατο κανένας λόγος να επιδικασθεί αποζημίωση στον αναιρεσείοντα και, επομένως, καμία βάση προς άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του Πρωτοδικείου ως προς τα χρηματικά ζητήματα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

— Επί του παραδεκτού

- 41 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας με το σημείο 50 των προτάσεών της, το αν το Πρωτοδικείο είχε την υποχρέωση να επιδικάσει αυτεπαγγέλτως χρηματική αποζημίωση στον αναιρεσείοντα είναι νομικό ζήτημα δυνάμενο να αποτελέσει το αντικείμενο αιτήσεως αναιρέσεως, το δε παραδεκτό του ζητήματος αυτού δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι ο αναιρεσείων υπέβαλε πρωτοδικώς αίτημα αποζημιώσεως.

- 42 Ειδικότερα, ο ισχυρισμός αυτός, με τον οποίον κατ' ουσίαν προσάπτεται στο Πρωτοδικείο ότι δεν άσκησε τις αρμοδιότητές του σε όλο τους το εύρος, δεν μπορεί, ως εκ

της φύσεώς του, να προβληθεί πρωτοδικώς, οπότε είναι απορριπτέα η προβληθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου.

- 43 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος που επικαλείται ο αναιρεσείων προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτός.

— Επί της ουσίας

- 44 Κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 91, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του ΚΥΚ απονέμει στο Πρωτοδικείο, στις χρηματικές διαφορές, πλήρη δικαιοδοσία στο πλαίσιο της οποίας διαθέτει την εξουσία, αν χρειάζεται, να υποχρεώσει αυτεπαγγέλτως τον καθού στην καταβολή αποζημιώσεως για τη ζημία που προκλήθηκε από πταίσμα του και, στην περίπτωση αυτή, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της υποθέσεως να εκτιμήσει κατά δίκαιη κρίση τη ζημία που προκλήθηκε (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 5ης Ιουνίου 1980, 24/79, Oberthür κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 229, σκέψη 14· της 27ης Οκτωβρίου 1987, 176/86 και 177/86, Ηουγoux και Guery κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 4333, σκέψη 16· της 17ης Απριλίου 1997, C-90/95 P, de Compte κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1997, σ. I-1999, σκέψη 45, και της 21ης Φεβρουαρίου 2008, C-348/06 P, Επιτροπή κατά Girardot, Συλλογή 2008, σ. I-833, σκέψη 58).

- 45 Συνιστούν ειδικότερα «χρηματικές διαφορές» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής οι αγωγές αποζημιώσεως που ασκούν οι υπάλληλοι κατά οργάνου, καθώς και οι ένδικες προσφυγές με τις οποίες ζητείται να καταβάλει το όργανο σε υπάλληλο ποσό το οποίο ο τελευταίος θεωρεί ότι του οφείλεται δυνάμει του ΚΥΚ ή άλλης πράξεως που διέπει τις εργασιακές τους σχέσεις (βλ. απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, C-135/06 P, Weißenfels κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-12041, σκέψη 65).

- 46 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, χρηματική διαφορά κατά την έννοια του άρθρου 91, παράγραφος 1, του ΚΥΚ μπορεί επίσης να απορρευτεί από προσφυγή με την οποία υπάλληλος επιδιώκει την ακύρωση αποφάσεως η οποία θίγει την υπηρεσιακή του κατάσταση (βλ. προπαρατεθείσες αποφάσεις Oberthür κατά Επιτροπής, σκέψη 14, και Houyoux και Guery κατά Επιτροπής, σκέψη 16 σε συνδυασμό με τη σκέψη 1).
- 47 Ειδικότερα, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η προσφυγή υπαλλήλου με την οποία ζητεί να ελεγχθεί δικαστικώς η νομιμότητα της κατατάξεώς του δημιουργεί χρηματική διαφορά (απόφαση της 8ης Ιουλίου 1965, 83/63, Krawczynski κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 145). Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας με το σημείο 58 των προτάσεών της, τούτο στηρίζεται στη βάση συλλογισμού ότι η απόφαση περί κατατάξεως την οποία λαμβάνει η ΑΔΑ έχει όχι μόνο συνέπειες για τη σταδιοδρομία του ενδιαφερομένου και την κατάστασή του εντός της υπηρεσιακής ιεραρχίας, αλλά έχει και άμεσες συνέπειες για τα οικονομικά του δικαιώματα, ιδίως δε για το ύψος των αποδοχών του δυνάμει του ΚΥΚ.
- 48 Επομένως, η προσφυγή του Χ. Γκόγκου είχε χρηματικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 91, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο εν προκειμένω είχε πλήρη δικαιοδοσία.
- 49 Η πλήρης δικαιοδοσία την οποία απονέμει στον δικαστή της Ένωσης το άρθρο 91, παράγραφος 1, του ΚΥΚ τού αναθέτει την αποστολή να επιλύει πλήρως τις διαφορές των οποίων επιλαμβάνεται (προπαρατεθείσα απόφαση Weissenfels κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 67, και απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2009, C-197/09 RX-II, Réexamen M κατά ΕΜΕΑ, Συλλογή 2009, σ. I-12033, σκέψη 56).
- 50 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας με το σημείο 66 των προτάσεών της, η δικαιοδοσία αυτή αποσκοπεί ιδίως στο να παράσχει στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης τη δυνατότητα να εξασφαλίσουν την πρακτική αποτελεσματικότητα των ακυρωτικών αποφάσεων που εκδίδουν επί υπαλληλικών υποθέσεων, οπότε, αν η ακύρωση

μιας νομικώς εσφαλμένης αποφάσεως της ΑΔΑ δεν αρκεί για να εξασφαλίσει την κατίσχυση των δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου υπαλλήλου ή να διαφυλάξει αποτελεσματικά τα συμφέροντά του, ο δικαστής της Ένωσης μπορεί να του επιδικάσει αυτεπαγγέλτως αποζημίωση.

- 51 Πάντως, μολονότι εν προκειμένω το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απόφαση περί κατατάξεως και η απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως δεν πάσχουν πλάνη περί το δίκαιο, εντούτοις πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 44 της παρούσας αποφάσεως, η πλήρης δικαιοδοσία παρέχει στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης επιπλέον τη δυνατότητα, ακόμη και στις περιπτώσεις που δεν ακυρώνουν την προσβαλλόμενη απόφαση, να υποχρεώνουν αυτεπαγγέλτως τον καθού σε ανόρθωση της ζημίας που προκλήθηκε από υπηρεσιακό πταίσμα του.
- 52 Εντούτοις, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας με τα σημεία 68 και 75 των προτάσεών της, διαπιστώνεται ότι, εν προκειμένω, η ζημία την οποία υπέστη ο Χ. Γκόγκος όσον αφορά τις αποδοχές και τη σταδιοδρομία του δεν προκλήθηκε ούτε από την απόφαση περί κατατάξεως ούτε από την απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως, αλλά από πλάνες περί το δίκαιο στις οποίες υπέπεσε η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας διαγωνισμού, τις οποίες ο Χ. Γκόγκος δεν επικαλέστηκε στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.
- 53 Υπ' αυτές τις συνθήκες, ορθώς το Πρωτοδικείο δεν άσκησε την πλήρη δικαιοδοσία του, οπότε ο δεύτερος λόγος που επικαλείται ο αναιρεσείων προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του αιτήματος αποζημιώσεως λόγω υπερβολικά μακράς διάρκειας της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 54 Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο να του επιδικάσει το ποσό των 50 000 euro ως αποζημίωση λόγω υπερβολικά μακράς διάρκειας της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 55 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι πρόκειται για νέο αίτημα, υποβληθέν το πρώτον κατά το στάδιο της αναιρέσεως, οπότε πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο. Η Επιτροπή προσθέτει ότι το αίτημα αυτό είναι εν πάση περιπτώσει προδήλως αβάσιμο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 56 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, μολοντί η εκ μέρους του Πρωτοδικείου μη τήρηση εύλογης προθεσμίας εκδόσεως δικαστικής αποφάσεως δύναται, εφόσον αποδειχθεί, να δώσει λαβή σε αίτημα αποζημιώσεως προβαλλόμενο μέσω αγωγής την οποία ασκεί ο ενάγων κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 268 ΣΛΕΕ και 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ (απόφαση της 16ης Ιουλίου 2009, C-385/07 P, Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-6155, σκέψη 195), εντούτοις το άρθρο 113, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου ορίζει ότι, στο πλαίσιο αιτήσεως

αναιρέσεως, τα αιτήματα του αναιρεσεϊόντος πρέπει να έχουν ως αντικείμενο την ολική ή μερική αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου και, ενδεχομένως, την ολική ή μερική αποδοχή των αιτημάτων που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, C-120/06 P και C-121/06 P, FIAMM κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-6513, σκέψη 205).

57 Ως εκ τούτου, ελλείψει οποιασδήποτε ενδείξεως ότι η διάρκεια της διαδικασίας είχε επίπτωση στη λύση της διαφοράς, ο λόγος αναιρέσεως που αντλείται από το ότι η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου διήρκεσε πέραν του επιβαλλομένου ευλόγου χρόνου δεν μπορεί, κατά κανόνα, να έχει ως αποτέλεσμα την αναίρεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο και πρέπει επομένως να κηρυχθεί ως απαράδεκτος (προπαρατεθείσα απόφαση FIAMM κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψεις 203 και 211).

58 Ο Χ. Γκόγκος ουδόλως ισχυρίστηκε ότι η υποτιθέμενη υπερβολικά μακρά διάρκεια της διαδικασίας είχε επίπτωση στη λύση της διαφοράς ενώπιον του Πρωτοδικείου ούτε ζήτησε την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως για τον λόγο αυτόν.

59 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το αίτημα αποζημιώσεως που υπέβαλε ο αναιρεσεϊών στο πλαίσιο της υπό κρίση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

60 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 61 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 του ως άνω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 62 Εντούτοις, σύμφωνα με το άρθρο 122, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, του ίδιου Κανονισμού, το Δικαστήριο, προκειμένου περί αναιρέσεων που ασκούνται από μονίμους ή μη μονίμους υπαλλήλους οργάνου, μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων, εφόσον αυτό υπαγορεύει η επιείκεια.
- 63 Υπό τις προκείμενες περιστάσεις, πρέπει να γίνει εφαρμογή της διατάξεως αυτής και να αποφασιστεί ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

- 2) Ο Χ. Γκόγκος και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.**

(υπογραφές)